

[Gudme.]

staten, betyder det en fordyrelse for kommunerne. Da staten og kommunerne nu engang er forbundne kar og begge opkræver penge hos borgerne, så er virkningen i hvert fald for de borgere, som skal bidrage til samfundshusholdningen, lig nul ved gennemførelse af dette lovforslag.

Men når dette er sagt, vil jeg gerne på mit partis vegne sige, at vi i øvrigt er enige i det sigte, som ligger i lovforslaget. Staten og kommunerne er netop, som jeg før sagde det, forbundne kar. Der er en række økonomiske forbindelser imellem disse to instanser, og derfor kan det virke lidt meningsløst, at man skal foretage de ekstraposteringer, som består i, at man ligger og beregner renter — 8 pct. for nogle og 12 pct. for andre indeståender — af de penge, som staten har krævet op for kommunerne og bevaret for dem, indtil de kan tilbagebetales den 1. november hvert år. Derfor er vi helt enige i sigtet. Der er ikke noget rimeligt formål med i det lange løb at opretholde en regel som den, der for øjeblikket findes i kildeskatteloven, og vi vil gerne være med til ophævelsen.

Vi vil endda også gerne være med til at overveje, om man ikke er standset på halvvejen, når man alene har holdt sig til de 8 pct. for de 1-årige indeståender, om det ikke havde været lige så rigtigt også at slette de 12 pct., der drejer sig om de indeståender, der afvikles over 3 år. Vi synes, at man lige så godt kunne have taget skridtet fuldt ud.

Men så kommer det sidste og i vore øjne mest betænkelige, nemlig tidspunktet for ikrafttrædelsen af denne lovændring. Vi hører jo alle sammen den ene gang efter den anden, når vi kommer ud og taler med praktiske kommunalfolk, at vi tager meget lidt hensyn til kommunerne ved vore dispositioner herfra, at vi kommer i løbet af regnskabsåret og pålægger nogle forpligtelser og gennemfører nogle vilkår, som er helt anderledes, end de var på det tidspunkt forud for september, da kommunerne lagde budgettet for det pågældende regnskabsår.

Her vil man ved denne disposition gribe ind i regnskabsåret 1974-75, hvor kommunerne sluttede deres budgetlægning ved udgangen af september 1973, altså længe før kommunerne har haft nogen rimelig chance for at tage hensyn til det, vi nu bestemmer.

Derfor synes jeg, at det sidste, der skal siges om dette lovforslag, som vi altså i øvrigt er sympatisk indstillet over for, selv om vi ikke kan se den umiddelbare besparelse i det, er, at en igangsættelse her for 1974-75 er overordentlig betænkelig i forhold til de kommuner, som det rammer. Derfor er vores indstilling, at det rigtige måtte være at gennemføre lovforslaget med virkning fra regnskabsåret 1975-76.

Hagen Hagensen (KF):

Dette lovforslag siges at være et led i de besparelsesforslag, som regeringen er kommet frem med, og som indeholdes i finansloven. Jeg kan holde mig til, hvad den forrige ordfører sagde herom. Egentlige besparelser er der jo ikke tale om; for det er nemt at spare, hvis man bare lader bolden gå videre til andre. I realiteten vil borgerne komme af med akkurat de samme penge set under ét, til stat og kommune tilsammen.

Der er derimod tale om, at forslaget indebærer en forenkling, og ud fra dette må forslaget vel modtages med velvilje.

Når jeg alligevel vil gøre en lille kritisk bemærkning her, så skyldes det navnlig det forhold, som blev fremdraget af hr. Gudme, at forslaget ved sin ikrafttræden og det, det indebærer, kommer til at gribe ind over for kommunernes tidligere lagte budgetter på en sådan måde, at det kommer til at virke ubehageligt for kommunerne. Det synes jeg er en ting, man skal tænke meget over. Jeg ved, det sikkert mange gange før er blevet sagt fra denne talerstol, men det er i hvert fald en given ting, at kommunerne ikke har særlig gode vilkår set fra kommunernes synspunkt med alt det, der rasler ned over dem. Staten siger blot: nu skal det være på en anden måde, uanset hvordan I har lagt jeres budgetter.

Kunne dette lovforslag blive et af de sidste, der kom frem, der ødelægger noget for kommunerne i deres budgetlægning, ja, så har det vel også haft sin mission. Jeg mener, man må tænke på disse forhold navnlig med henblik på de drøftelser, der er i gang om en ændret byrdefordeling stat og kommune imellem. Det må ikke komme midt ind i en budgetlægning. Der bør gives kommunerne en rimelig tid til at lægge deres forhold til rette.

Ud fra forenklingbetragtningen, som jeg